

***Członkowie Warszawskiego Klubu Przyjaciół Ziemi Kieleckiej
Odznaczeni Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”***

STANISŁAW NYCZAJ



prezes kieleckiego oddziału Związku Literatów Polskich, poeta, krytyk literacki i wieloletni animator życia literackiego w Świętokrzyskiem, odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”

Stanisław Nyczaj - wielokrotnie nagradzany - ma już na swoim koncie **Braźowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”**, który otrzymał w 2014 roku z okazji 50-lecia pracy twórczej.

Urodził się w 1943 roku. Pochodzi z Kresów. W wyniku repatriacji 1945/1946 zamieszkał w Opolu, gdzie ukończył Szkołę Muzyczną I st., Liceum Ogólnokształcące im. M. Konopnickiej oraz filologię polską na WSP im. Powstańców Śląskich (obecnie Uniwersytet Opolski).

W okresie studiów Stanisław Nyczaj działał w kręgu przyjaciół Teatru Laboratorium „13 Rzędów” Jerzego Grotowskiego, organizował życie kulturalne, redagował pismo studenckie „Nasze Sprawy”, w którym debiutował jako poeta (1964) i jako krytyk literacki (1965).

W latach 1964-1972 przewodził opolskiemu środowisku młodoliterackiemu, będąc przewodniczącym Opolskiego Ośrodka Korespondencyjnego Klubu Młodych Pisarzy.

W październiku 1972r. przeniósł się do Kielc. Pracował w Wydawnictwie i Instytucie Nauk Społecznych Politechniki Świętokrzyskiej, prowadząc m.in. seminaria z filozofii i kultury współczesnej. W latach 1973-1996 był prezesem Kielecko-Radomskiego Nauczycielskiego Klubu Literackiego. W 1979r. został przyjęty do Związku Literatów Polskich. W 1984r. współtworzył Kielecki Oddział ZLP, którego jest prezesem od 1996r. Jest również członkiem Prezydium Zarządu Głównego ZLP (od 2000).

Od 2005 jest członkiem Stowarzyszenia Kultury Europejskiej (SEC) z siedzibą w Wenecji, zaś od 2016r. jest członkiem Słowiańskiej Akademii Literatury i Sztuki z siedzibą w Warnie w Bułgarii.

Stanisław Nyczaj – obok uprawiania twórczości poetyckiej, satyrycznej, eseistycznej – jest zamiłowanym organizatorem problemowych sesji literackich, interdyscyplinarnych plenerów literacko-plastycznych skupiających twórców z różnych regionów kraju, spotkań w ramach Świętokrzyskiej Wiosny Literackiej, prezentacji kielczan podczas Warszawskiej Jesieni Poezji, seminariów ogólnopolskich z udziałem pisarzy niewidomych i niedowidzących.

Za twórczość i działalność został nagrodzony m.in. **„Świętokrzyską Premierą Literacką”** (1994), **Nagrodam Miasta Kielce** (2000) oraz **Nagrodam Prezydenta Kielc I st.** (2010); wyróżniony w plebiscycie **„Człowiek 25-lecia”** organizowanym przez kielecki dziennik Echo Dnia w kategorii **Kultura**. Ponadto otrzymał nagrody ogólnokrajowe: **im S. Staszica** (1982, 1988), **im. Jarosława Iwaszkiewicza** (2008), **im. Witolda Hulewicza** (2010), **Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego** (2013), **Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”** (2014).

Z okazji XVII Światowych Dni Poezji UNESCO otrzymał **Złoty Pierścień z Orłem** od Klubu Literackiego "Nasza Twórczość" Stowarzyszenia Wspólnota Polska w Warszawie (2017). Ponadto został odznaczony **Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski** (1998).



Poeta i krytyk literacki **Stefan Jurkowski** powiedział o twórczości Stanisława Nyczaja, cyt. **„Wiersze Stanisława Nyczaja cechuje duży dystans do rzeczywistości, wycucie wieloznaczności słowa, przebogaty arsenał skojarzeń, celność metaforyki”**

Stanisław Nyczaj

Przy dębie Bartku

Mrok twarde zakazy łamie
i przymruża oko drapieżna ludzka zawiść.
Wspinam się po twych rosochatych konarach,
mocnych jeszcze gałęziach.

Zanurzam ramiona w świeże wiotkie pędy,
kładąc dłonie na liściach,
aż ich żyłki wplątują się w linie papilarne.
I czuję, jak w mój krwiobieg
wnika rzeński chlorofil.

Zachłannie wtulony w korę,
całym sobą głęboko oddycham.

Zaczyna działać szczepionka nadziei.

Stanisław Nyczaj

SPEŁNIENIE

(Pieśń)

*Stefanowi Żeromskiemu
na tryumfalny powrót
do rodzinnych Ciekot*

Niechaj się na Twój powrót do rodzinnych Ciekot
nisko pokłoni blaskiem szczerolotym niebo.
Niech pod dworek drewniany i Szklany Dom obok
góry domowe przyjdą z dumną Radostową.

Niech wszystkimi barwami jak na boski rozkaz
rozpłomieni się cała Dolina Wilkowska.

Niechaj puszczy jodłowej najtajniejsze knieje
rozpowiedzą zielonym świergotem nadzieję,
że już tutaj, w najbliższych sercu Twemu stronach,
zostaniesz i że warto było wrócić do nas.

Że oto stał się dom Twój naszym wspólnym domem,
marzeniem w samym centrum polskości – spełnionym.